

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (τρίτο
τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 2012

Υπόθεση F-41/11

Dana Mocová
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική Υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εξουσία εκτιμήσεως — Άρθρο 8 του ΚΛΠ — Άρθρο 4 της αποφάσεως του Γενικού Διευθυντή της OLAF, της 30ής Ιουνίου 2005, σχετικά με την πρόσληψη και την απασχόληση του εκτάκτου προσωπικού της OLAF — Μέγιστη διάρκεια των συμβάσεων των εκτάκτων υπαλλήλων»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία η D. Mocová ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του εκτελούντος χρέη γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), της 11ης Φεβρουαρίου 2011, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της περί παρατάσεως της συμβάσεώς της εκτάκτου υπαλλήλου.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή στρεφόμενη κατά σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως αιτήσεως — Λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από την έλλειψη αιτιολογίας — Συνεκτίμηση της αιτιολογίας που περιέχεται στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρο 46)

2. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Δικαστικός έλεγχος — Όρια (Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 8 και 47 § 1, στοιχείο β')

3. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Σύναψη συμβάσεως προς προσωρινή κατάληψη μόνιμης θέσεως — Προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 1α § 1· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 2, στοιχείο β', 3 έως 5 και 8, εδ. 2)

1. Λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, όταν η απόφαση της διοικήσεως περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως περιέχει αιτιολογία που εμφανώς λείπει από τη σιωπηρή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε αίτηση και κατά

της οποίας στρεφόταν η διοικητική ένσταση, πρέπει να ληφθεί υπόψη η αιτιολογία που περιέχεται στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως για την εξέταση της νομιμότητας της αρχικής βλαπτικής πράξεως, καθόσον η αιτιολογία αυτή θεωρείται ότι συμπίπτει με την τελευταία αυτή πράξη. Αυτό που εξετάζεται είναι βεβαίως η νομιμότητα της αρχικής βλαπτικής πράξεως, τούτο όμως σε συνάρτηση με την αιτιολογία που περιέχεται στην απορριπτική της ενστάσεως απόφαση.

(βλ. σκέψεις 21 και 38)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 9 Δεκεμβρίου 2009, T-377/08 P, Επιτροπή κατά Birkhoff, σκέψεις 58 και 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Έκτακτος υπάλληλος, με σύμβαση ορισμένου χρόνου, δεν έχει, καταρχήν, κανένα δικαίωμα ανανεώσεως της συμβάσεώς του, καθόσον αυτή αποτελεί απλώς μια δυνατότητα, που εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η εν λόγω ανανέωση συνάδει με το συμφέρον της υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, εν αντιθέσει προς τους μονίμους υπαλλήλους, η σταθερότητα της απασχολήσεως των οποίων κατοχυρώνεται από τον ΚΥΚ, οι έκτακτοι υπάλληλοι υπάγονται σε άλλο καθεστώς, το οποίο βασίζεται στη σύμβαση προσλήψεως που συνάπτεται με το οικείο θεσμικό όργανο. Από το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΚΛΠ προκύπτει ότι η διάρκεια της σχέσεως εργασίας μεταξύ οργάνου και εκτάκτου υπαλλήλου προσληφθέντος για ορισμένο χρόνο διέπεται, ακριβώς, από τους όρους της συμβάσεως που έχουν συνάψει τα δύο μέρη. Επιπλέον, στη διοίκηση αναγνωρίζεται ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την ανανέωση συμβάσεως. Για τον λόγο αυτό, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν η διοίκηση, λαμβανομένων υπόψη των μεθόδων που ακολούθησε και των λόγων επί των οποίων στήριξε την εκτίμησή της, κινήθηκε εντός μη επιλήψιμων ορίων ή εάν, αντιθέτως, χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο. Στο πλαίσιο αυτό, η διαπίστωση πρόδηλης πλάνης της διοικήσεως κατά την εκ μέρους της εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ικανής να δικαιολογήσει την ακύρωση αποφάσεως ληφθείσας βάσει της εκτιμήσεως αυτής, προϋποθέτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία οφείλει να προσκομίσει ο υπάλληλος, αρκούν για να καταστήσουν μη εύλογες τις εκτιμήσεις της διοικήσεως. Με άλλα λόγια, η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως δεν αποδεικνύεται αν, παρά τα στοιχεία που προέβαλε ο υπάλληλος, η αμφισβητούμενη εκτίμηση εξακολουθεί να μπορεί να γίνει δεκτή ως δικαιολογημένη και λογικά συνεκτική.

(βλ. σκέψεις 42 έως 44)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 12 Δεκεμβρίου 1996, T-380/94, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, σκέψη 59· 17 Οκτωβρίου 2002, T-330/00 και T-114/01, Cocchi και Hainz, σκέψη 82· 6 Φεβρουαρίου 2003, T-7/01, Pyges κατά Επιτροπής, σκέψη 64· 12 Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 221

ΔΔΔΕΕ: 7 Ιουλίου 2009, F-54/08, Bernard κατά Europol, σκέψη 44· 23 Νοεμβρίου 2010, F-8/10, Gheysens κατά Συμβουλίου, σκέψη 75

3. Από τον συνδυασμό του άρθρου 1α, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και των άρθρων 2 έως 5 του ΚΛΠ προκύπτει ότι οι μόνιμες θέσεις των θεσμικών οργάνων προορίζονται, κατ' αρχήν, να καλύπτονται με μονίμους υπαλλήλους και ότι, επομένως, μόνο κατ' εξαίρεση τέτοιες θέσεις μπορούν να καταληφθούν από υπαλλήλους υπαγόμενους στο ΚΛΠ. Συνεπώς, καίτοι το άρθρο 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ ρητώς ορίζει ότι έκτακτοι υπάλληλοι δύνανται να προσληφθούν για να καταλάβουν μόνιμη θέση, παρά ταύτα διευκρινίζει επίσης ότι τούτο μπορεί να γίνει μόνο προσωρινά. Επιπλέον, το άρθρο 8, δεύτερο εδάφιο, του ΚΛΠ ορίζει ότι η σύμβαση προσλήψεως εκτάκτου υπαλλήλου, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', δεν δύναται να υπερβεί την τετραετία και μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά για διάστημα δύο ετών το πολύ. Κατά τη λήξη της περιόδου αυτής, λύεται υποχρεωτικά η υπαλληλική σχέση του εκτάκτου υπαλλήλου είτε με παύση των καθηκόντων του είτε με μονιμοποίησή του υπό τις

προϋποθέσεις του ΚΥΚ. Η εξαίρεση αυτή από την αρχή ότι οι μόνιμες θέσεις πρέπει να καλύπτονται με τον διορισμό μόνιμων υπαλλήλων μπορεί να αποσκοπεί μόνο στην κάλυψη των αναγκών της υπηρεσίας σε συγκεκριμένη περίπτωση.

(βλ. σκέψη 48)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 21 Σεπτεμβρίου 2011, T-325/09 P, Adjemian κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία